

X
X X

Трасък от стропено стъбло събужда Ирина.

Тя се ослужва няколко мига, след това става, облича си пеняра и като пали лампите една подир друга, слиза в жолата на вилата.

Пред краката ѝ се изпречва стропена ваза.

Уплашена тя тръгва към телефона но се стъпкова.

На вратата която води за кабинета на Борис е застанал Павел.

Слушалката пада от ръцете ѝ.

Павел отива при нея, вдига слушалката и я поставя на местото ѝ.

Усмивката от лицето на Ирина изчезва и се заменя с усмивка.

- Защо се смееш? - пита я строго той.

- На приликата с брат ти!...

Павел трепва.

- Трябва да забравим веднага това!

- Зная.

Без да откъсва погледа си от Павел, Ирина приседа бавно на едно кресло.

- Изглеждаш от скъпите приятели на брат ми! - забелязва той.

- Да, от най-скъпите.

Върху устните на Ирина се появява горчива усмивка.

Павел я гледа студено.

- Покажи ми легитимацията си!

- Загубих я... Но паспортът ми е горе.

- Покажи ми го!

Тя става и тръгва намръщена към горния етаж.